

Afakın Rengi Kanarken

– Lütuf VELİ · 09 Eylül 2010

Hiç üşüdün mü temmuz sığağında
Yaktı mı terin pınarlar kanarken.
Hani ağlar ya zaman kucağında.
Afakın rengi kızıla dönerken...

Vuslatı beklerdin dönmedi sılan.
Meğer koynundaymış asi yılan.
Geri bakma ,hasret geride kalan.
Kül olmaya geldim, alem yanarken.

Deme ozan, gülü yolarlar fala.
Ne hikmetse yükler günahı sola.
Bakar da ağlar ,dönülmeyen yola.
Bülbül ne söylesin dala konarken.

Bir bahar daha vedasında sensiz.
Yağmuru sorma düşer dünden densiz.
Gittin neyleyim, bihaber nedensiz .
Üşümüştü yüreğim gün donarken.